Bütün ülkelerin proleterleri birleşiniz!

ATILIM

Kurucusu: İ.Bilen

Yıl 12, sayı 4 (146)

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi organı 15 Şubat 1985

YIĞINLARIN İŞ, EKMEK, BARIŞ VE ÖZGÜRLÜK SAVAŞIMINA VARGÜCÜMÜZLE ÖNCÜLÜK EDELİM !

Faşist diktatörlüğü geriletmek için

ERKEN SEÇİM İSTEKLERİ YIĞINLARIN SAVAŞIMLARIYLA BİRLEŞTİRİLMELİDİR

Özdağlar olayı "komisyona havale edildi." Ne ki Evrenler, Özallar rejimin içinde bulunduğu bunalımı komisyona havale edemezler. Ne kadar çabalarsa çabalasınlar, 12 Eylül devirmesiyle ülkenin getirildiği yer, rejimin hali ortadadır.

"Hayali ihracat"la 100 milyar lirayı iç eden bir avuç vurguncu "saygın" kişiler olarak ortada dolaşırken, Katma Değer Vergisiyle bir darbe daha yiyen emekçiler geçim sıkıntısından gazete ilanlarıyla çocuklarını satışa çıkarmak zorunda kalıyorlar. Militarist generaller kışla beraber Kürt halkının üzerine çökmüş, zulmü sürdürüyorlar. 5 kişinin katili olduğu mahkemeden tescilli eski MHP'li, yeni ANAP'lı faşistin Aybastı'da Belediye Başkanlığında tutulduğu Türkiye'de demokratlar, sol görüşlü yurttaşlar sürekli kovuşturmalara uğruyor, tutuklamaların ardı arkası kesilmiyor. "Güvenlik kuvvetleri" 1976 yılında yapılmış işe giriş sınavlarında iz sürüp demokratları bularak "gizli örgüt"ler icat ediyor. Ülkemiz tarihinde ulusal "örf ve anane"lere, Atatürk'ün mirasına en bağlı olduğunu öne süren bu rejim, bir yandan da ulusal bağımsızlığın ülkülerinden sonra Türkçeyi de yasaklıyor. Fuhuşu, kişiliksizliği, vurgunculuğu özendiren gazete ve dergileri yaygınlaştırıyor. Aile kurumunu dağıtıyor. Bunlar ne memlekette, ne evde, hiçbir yerde huzur bırakmadılar.

Halkın dertleri, acıları Evrenler, Özallar için neredeyse alay konusu oluyor. Savaş oyunlarında 37 askeri denize gömen Evren "Milletçe üzgünüz" demecini patlattıktan sonra soluğu Şahinkaya ile birlikte Uludağ'da alıyor. Dolu otellere bakıp "Zengini çok millet olduk" diyor. Işçilere "grev yapın da görelim" diye meydan okuyan Özal ise, Isviçre'de Şarık Tara, Erol Aksoy ile şampanya patlatıp sabahlara kadar dansediyor. Ama bunların bütün bu pervasızlıkları, aslında, içinde bulundukları çıkışsızlığı ve derinleşen bunalımı gizleme, hafife alınır görünme çabasından başka bir şey değildir. Kulakları asıl derinden gelen seslere dikilidir. Bütün önlemleri, bu sesleri daha alanları doldurmadan boğmaya yöneliktir.

Sahte de olsa bir parlamentonun, hatta bir hükümetin varolduğu çoktan unutulmuştur. ANAP kongrelerinde "devlet başa" diyenler arasında karşılıklı "komünistlik" suçlamalarına kadar varan bir kapışmadır gidiyor. "Asker ciddiliği"nin timsali olarak tanıtılan MDP'de kongreler yumruk yumruğa geçiyor. HP ise kapışmak için bile biraraya gelemiyor.

Işte "Halka 12 Eylül öncesini bir daha yaşatmayacağız" diyenlerin ülkeyi içine sürükledikleri durum!

Peki bu gidişe karşı olduklarını, ülkenin bu durumdan kurtarılması gerektiğini söyleyenler ne yapıyor? Bunların sözleriyle tutumları ne kadar uyuşuyor?

DYP Genel Başkanı Y. Avcı, "Meclis içinde gerçek muhalefet yoktur. Meclis dışındaki muhalefet çeşitli

Arkası sayfa 9'da

HALK EKMEK DE İSTİYOR, GÖNÜL ZENGİNLİĞİ DE !

"Son derece gerici düşüncelerin etkisi altındaki insanların bile Özal hükümetine ve KDV gibi yeni soygunlara, ahlak çöküntüsüne, sosyal yozlaşmaya karşı açıktan açığa bağırarak küfrettiklerini görüyorum. Hemen herkes Özal hükümetinin kendisine daha çok açlık, açlık ve sefaletten başka bir şey getirmeyeceğinin bilincinde.

"Çeşitli mesleklere sahip kişilerle yaptığım sohbetlerde aldığım cevaplar şaşırtıcı biçimde aynı oluyor. Şöyle diyorlar: Bunun sonu komünizm olacak. Inşallah olur da biz de kurtuluruz."

Izmir'den yazan bir okuyucumuzun mektubundan aldığımız bu satırlar gerçekten geniş yığınların duygu ve düşüncelerini, içinde bulundukları ruh halini büyük ölçüde yansıtıyor. Bu neyi gösteriyor? Biz bu saptamadan hangi sonuçları çıkarmalıyız?

Birincisi, geniş yığınlar artık "Bu durum böyle gitmez, bu durum mutlaka değişmelidir, değişecektir" yargısında birleşiyorlar.

Ikincisi Özal hükümetinden umut kesmiş olan geniş yığınlar, kendilerinin iktidara gelmesiyle sorunların çözüleceğini öne süren yasal muhalefet partilerine de güvenmiyorlar, onların da bu kötü gidişi durduramayacağını görüyorlar.

Üçüncüsü, geniş yığınlar içinde bulundukları kötü durumdan nasıl kurtulacaklarına ilişkin açık bir görüşe sahip değildir. Işsizlik ve yoksulluğun artmasının komünizmi getireceğine ilişkin burjuva propagandalarının etkisiyle, amaçsız ve çaresiz bir bekleyiş için-

Arkası Sayfa 8'de

Artan kapitalist sömürüye karşı

PROLETER DAYANIŞMAYI GÜÇLENDİRELİM !

Istanbul'dan Abdurrahman Paşaoğlu adlı muhabirimiz şunu bildiriyor: "Koç Holding Zeytinburnu'ndaki Bozkurt Mensucat fabrikasında yüzlerce kaçak işçi çalıştırıyor. Günde 400 lira yövmiye ile sendikasız, sigortasız çalışan bu işçilerin eline ayda yaklaşık 10 bin 500 lira geçiyor."

11 Şubat günlü Günaydın gazetesinde şu haber vardı: "Bodur grubuna bağlı Kaleporselen fabrikası evlere iş veriyor. Vida sıkıştırmak, ambalaj kutusu yapmak gibi işleri eve alan aileler, bütün aile üyeleri hep birlikte çalışarak ayda 20 bin lira kadar gelir elde ediyorlar."

Bu iki haber, onbinlerce işçinin işten çıkarıldığı ve işsiz sayısının resmi kayıtlarda bile 4 milyonu geçtiği günümüz Türkiye'sinde işçi sınıfı üzerindeki sömürünün ne denli korkunç boyutlar aldığını çok açık gösteriyor. Yalnız küçük, vahşi kapitalistlerin değil, en büyük tekellerin, kendini kamuoyuna her zaman "liberal, yasalara bağlı, örnek bir işveren" gibi göstermeye özel bir dikkat veren Koç Holding'in bile, fırsat bulduğunda, işçi sınıfı üzerinde en vahşi sömürü yöntemlerini uygulamaktan geri durmadığını sergiliyor. Işbirlikçi tekelci burjuvazinin maskesini alaşağı ediyor.

Kapitalistler işsizliğin artmasını, sömürülerini daha da artırmak için eşsiz bir olanak olarak görüyorlar. Devlet, hükümet, Çalışma Bakanlığı bütün bu, sigortasız ve asgari ücretin altında ücretlerle işçi çalıştırmak gibi yasa dışı uygulamalara karşı kayıtsız kalıyor. Tersine, işten çıkarmaları kolaylaştırarak bu sömürünün daha da artmasına yardımcı oluyor.

Kapitalistler elbette sendikal haklar fiilen yokedildiği, işçi sınıfının elikolu bağlanmış olduğu için bu en

Arkası Sayfa 7'de

PARTİMİZİ GÜÇLENDİRMEDEN ÜLKEMİZİ KURTARAMAYIZ !
65. YILDÖNÜMÜNDE HER ŞEY TKP'Nİ DAHA DA GÜÇLENDİRMEK İÇİN !

PARTİ EĞİTİMİNİ YENİ BİR DÜZEYE YÜKSELTMEK İÇİN

TKP 1985 yılı parti eğitimi dönemi önümüzdeki Mart ayında başlıyor. Böylece, partimiz üye ve sempatizanlarının şimdiye kadar parti belgelerini ve yerel parti yayınlarını okuyup değerlendirerek, belli klasikleri okuyup tartışarak, yerel eğitimler düzenleyerek, sürdürdükleri politik eğitim daha üst bir düzeye çıkartılıyor. Parti eğitimi merkezi örgüt çalışmasının ayrılmaz bir parçası olacak sistemli bir eğitim durumuna getiriliyor. Merkezi parti eğitimi parti yaşamımıza yeni bir canlılık kazandıracaktır.

Bu eğitim insanların teorik bilgi hazinelerini amaçsız bir şekilde doldurmayı amaçlayan bir eğitim değildir. Bu, partimizin politik hedefleriyle doğrudan bağlı bir eğitimdir. Partimizin 5. Kongresi "TKP'ni daha da güçlendirme" hedefini koydu. Partimiz MK 3. Plenumunda ise partinin gücünün dört ölçütünden birincisi olarak "partinin ideolojik-politik sağlamlığı" saptanıyor. O zaman, bu eğitimde amaç, üye ve sempatizanların, partinin öne koyduğu savaşım hedeflerini başarıla gerçekleştirecek düzeye yükselmelerine katkıda bulunmaktır. Bu nedenle, bu eğitimde, bir yandan partinin geçmiş politik savaşımlarından süzülüp gelen deneyi genelleştirilip verilecek bir yandan da bu politik eğitim dünya komünist hareketinin geliştirdiği teorik bilgilerle desteklenecektir.

Parti eğitimimizin bütün üyelere ve sempatizanlara uygulanması öngörülüyor. Bu eğitimi uygulamak tüm parti örgüt ve gruplarının görevidir.

Merkez Komitesinin üyelik yenilenmesine ve onun ikinci aşamasına ilişkin kararları doğrultusundaki çalışmalar ancak parti eğitimi ile birleştirildiğinde, partiyi güçlendirici bir sonuç getirecektir.

Parti eğitimimizin konusu, bu ilk eğitim döneminde, bilimsel komünizm üzerinde yoğunlaşacak. Yani işçi sınıfının savaşımı, sosyalist devrim, sosyalizm ve komünizm kuruculuğu, bir bütün olarak dünya devrimci süreci ile ilgili temel bilgileri, Komünist Partilerinin strateji ve taktiklerinin dayandığı temel ilkeleri öğrenmek amacıyla eğitim yapacağız. Bütün yoldaşlarımızın, partimizin politikalarının dayandığı temelleri daha rahatça kavrayıp, açıklamasını sağlamayı amaçlayacağız.

Eğitimimizde Marksizm-Leninizm'in klasikleri, temel ilkeleriyle günümüzde ülkemizdeki savaşım koşullarının getirdiği görevleri birbirine bağlayağız. Bu nedenle parti eğitiminde, hem MK'mizin Ideolojik Çalışma Bürosu tarafından hazırlanan eğitim broşürlerinden, Marks, Engels ve Lenin'in bazı temel yapıtlarından ve bu yapıtlardan nasıl yararlanılacağını gösteren yardımcı broşürlerden, hem de TKP'nin Sesi'nden, Atılım ve Yol ve Amaç'tan yararlanacağız. Bunların yanı sıra, parti belgelerini, politik deneyimlerimizi de eğitimde kullanacağız.

Parti eğitiminin ana ögesi düzenli aralarla yayınlanacak eğitim broşürleri olacak. Bu dizi zaman zaman kimi yan broşürlerle de beslenecek. Bilimsel komünizm konusundaki broşürler dizisinin bir yıl içinde yayınlanması öngörülüyor. Bu da, bu konudaki eğitimin bir yıl içinde yayınlanması gerekliliğini getiriyor.

Eğitim örgütlü bir şekilde, örgüt hiyerarşisine göre yapılacaktır. Yani, ayırımsız her örgüt, en üst düzeydekilerden başlayarak, kendisini eğitecek, daha sonra eğitimi kendi altındaki örgütlere indirecektir. Böylece, en üstten en alt örgüt ve gruplara, tek tek kişilere kadar, sekreter yoldaşların yönetim ve sorumluluğunda bir eğitim mekanizması işleyecektir.

Ülkemizde illegal savaşım koşullarında eğitimin nasıl uygulanacağı her bir örgütün kendi özgül koşullarına bağlı kalıyor. Eğitimin başarıyla yürütülmesi büyük ölçüde herbir örgütümüzün kendine elverişli eğitim olanakları yaratmasına bağlıdır. Ülkemizde eğitim, üye ve sempizanlardan oluşturulacak eğitim gruplarıyla yapılabileceği gibi, yoldaşların broşürleri tek okumaları şeklinde de yapılabilir. Kuşkusuz ki, somut savaşım koşulları içerisinde çok daha çeşitli eğitim biçimleri yaratılabilir. Burada ilke, eğitimin kollektif bir şekilde örgütlenip yürütülmesi ve denetlenme-

Arkası Sayfa 7'de

EMEKTAR

Geçen gün bir emektar
Tütün işçiliğini anlattı
Tutuklanışını grevde
Elliiki'de, elliyedi'de
Falakadan sonra
sığmayışını
pabuçlarının ayağına
Izmitli işçiler için şiir de
yazan Baraner'i anlattı
Bozışık'la birlikte
yemek yiyişini evde
Söylemedi hiç ama
Bir komünistti şüphesiz
yetmişlik
Ben de komünisttim,
elli yaş küçük ondan
Çay içerken dört kişi
Türkiye'mizden söz
ettik
Kravatlı şiirini okuduk
Nazım'ın
Marks için yazdığı
O bize okudu
"Düşürmüştü gönlüme
sızı
O üzüm gözlü işçi kızı"
Yoo, soru gelmesin
aklınıza
Keyfi bir ziyaret değildi
bu
Torununu devraldık,
onbeşliği kavgaya
Büyütmüş yıllar boyu
gözü gibi
Bize torununu,
inancıyla
Bir silah gibi teslim etti

Baran/İstanbul

TKP sempatizanları olarak

Bir grup parti sempatizanı/ bir Ortadoğu ülkesinden

Faşist diktatörlüğün zulmü altında, Türkiye halkı bir yılı daha geride bıraktı. Diktatörlük karşıtı güçler ise bu süre içinde gelişti, daha da netleşti.

Partimizle birlikte öteki beş sol partinin sağladığı birliğin önemi büyüktür. Sol güçlerin kendi aralarında antifaşist bir platform oluşturmaları, öteki diktatörlük karşıtı güçler için de bir çekim merkezi olabilir.

Sınıf savaşımının yeni boyutlar kazanmaya aday olduğu, yığınların hareketliliğinin bir üst düzeye çıkabileceğine işaret eden olguların arttığı günümüzde, politik gelişmeler her savaşerine olduğu gibi bizlere de önemli görevler yüklüyor. Bizler Ortadoğu'daki TKP sempatizanları olarak yeni yıla bu bilinçle giriyoruz. Partimiz, programının, sözlü ve yazılı yayınlarının, politikasının ulaştığı her yerde vardır. Başta parti programı olmak üzere, parti yayınlarının yönlendiriciliğinde, düşünce birliği içinde olduğumuz yoldaşlarla biraraya gelerek bir çalışma programı oluşturduk. Planlı bir çalışmaya başladık. Öte yandan hem Arap komünist partilerinin, ulusal kurtuluş hareketlerinin yayın organlarını besleyeceğiz, hem de TKP'nin ve öteki beş sol partinin bildirilerini, organlarındaki yazıları Arapçaya çevirerek, buradaki yayın organlarına ileteceğiz.

Yeni yıla partimizden ve sınıfımızdan, Solun Birliğinden aldığımız güvenle, aydınlık günlere duyduğumuz sarsılmaz inançla giriyoruz.

Komünist YARIŞMA

daha çok haber... daha çok yazı... parti basınını güçlendir...

DÜNYA KOMÜNİST HAREKETİNİN BİRLİĞİNİ GÜÇLENDİRMEK İÇİN

Günümüzde dünya halklarını bekleyen tehlikelerin savuşturulması, dünya barışının ve toplumsal ilerleme sürecinin güvence altına alınması açısından sübjektif faktörün rolü her zamankinden daha çok artmıştır. Bu, her ülke için geçerlidir. Sübjektif faktörün rolünü gereği gibi yerine getirebilmesinin önkoşulu, herşeyden önce, komünist hareketin etkisinin artmasıdır.

Tüm savaş karşıtı ve antiemperyalist güçlerin etkinliğinin artmasının temeli, komünist ve işçi partilerinin güçlenmesiyle, kardeş partiler arasındaki koordinasyonun pekiştirilmesi ve birliğin daha da sağlamlaştırılması ile sağlanır. Bu nedenle, 5. Kongre'nin 22 sayılı kararı doğrultusunda TKP, Temmuz 1984'de Buenos Aires'de yapılan Güney Amerika Komünist ve Işçi partilerinin Toplantısında, Ocak 1985'de Lefkoşe'de yapılan Doğu Akdeniz, Yakın ve Ortadoğu ve Kızıldeniz Komünist ve Işçi Partileri 2. Konferansında getirilen dünya komünist hareketi içindeki koordinasyonu güçlendirme ve yeni bir doruk toplantısı yapılması önerilerini destekliyor.

TKP MK Genel Sekreteri Haydar Kutlu yoldaş, BSS dergisinin 4-6 Aralık 1984 günlerinde Prag'da yapılan uluslararası danışma toplantısında şunları söyledi: "Partimiz, uluslararası komünist ve işçi hareketinin gerek dünya barışının korunması, gerekse emperyalizmin tüm ülkelerdeki komünist partilerine ve halkların ulusal kurtuluş savaşımına yönelik 'sosyal öç' politikası ile ilgili olarak önünde duran görevi yerine getirmediği görüşündedir. Bu, komünist ve işçi partilerinin uluslararası düzeyde yeni bir danışma toplantısının yapılması ve kardeş partiler arasındaki koordinasyonun olanaklı olan en üst düzeye çıkartılması görevidir. TKP, bunun gereksinimini derinden duymaktadır. Kanımızca tüm kardeş partilerin de buna nesnel gereksinimi vardır."

Bugün faşist rejim ülkemiz halkına bunca açıları çektirebiliyorsa, bunun ana nedeni, onun gücünden değil demokrasi güçlerinin dağınıklığından kaynaklanıyor. Bu, uluslararası planda da böyledir. Eğer bugün emperyalizm dünya halklarına bu kadar acı verebiliyorsa, bu antiemperyalist güçler arasındaki birliğin zayıflığından ileri geliyor. Antiemperyalist dayanışmanın harcı, taşıyıcısı ise dünya komünist hareketidir. Işte, tüm bu nedenlerledir ki TKP, işçi sınıfının uluslararası misyonunu yerine getirmesi, toplumsal ilerlermeyi hızlandırabilmesi ve dünya barışının korunmasını sağlayabilmesi için komünist ve işçi partileri arasındaki koordinasyonun daha da sıkıştırılmasını, tek tek tüm kardeş partilerin görevi olarak görüyor. ABD emperyalizminin, NATO propaganda aygıtlarının komünist partilerine yönelik ideolijik-politik saldırıyı yoğunlaştırdığı, onları içten çökertmeye çalıştığı, kardeş partileri karşı karşıya getirebilmek, SBKP'ne karşı "mesafeli" tutum almaya yönelterek etkisizleştirebilmek için her yola başvurduğu koşullarda, kimi farklılıkların tartışmasını öne çıkartmak, bizce, tarihin affedemeyeceği bir tutumdur. Üstelik sınıf savaşımında yeni ortaya çıkan sorunların çözümü için gerekli olan tartışma, ancak ortak düşmana karşı konumların güçlendiği koşullarda verimli ve sonuç getirici olabilir. Ancak böyle bir güçlü birliğe dayanan partiler ulusal çaptaki politikalarını başarıyla uygulayabilirler.

Sınıf düşmanımızın dünya komünist hareketindeki kimi zayıflıkları sosyal ilerlermenin ve dünya barışının kalesi olan SSCB'ni ve sosyalist ülkeleri halkımızın gözünde karalamada kullandığını, bunları derin gizlilikte çalışan ya da işkence altında bulanan komünistin ve devrimcinin moralini yıkmak için silah yapmaya çalıştığını, sol güçleri hatta TKP'yi bölmek için kullanmaya kalkıştığını hep biliyoruz. Biz, dünya komünist hareketinin ortak bir sesle öne atılmasını, gerek uluslararası, gerekse ulusal çaptaki görevlerimiz açısından zorunlu sayıyoruz.

TKP MK Genel Sekreteri Haydar Kutlu yoldaş, işte bu nedenlerledir ki, BSS dergisinin Aralık 1984'deki uluslararası danışma toplantısında partimizin görüşlerini şöyle dile getirdi: "Dünya komünist hareketi, bu konuda bir gecikmenin sorumluluğu altına girmemelidir. Çünkü söz konusu olan yalnızca tek tek partiler arasındaki ilişkiler değil, insanlığın geleceği ve bunun garantisi olan toplumsal ilerleme sürecinin daha da ilerlemesidir."

Biz 5. Kongre kararlarımız doğrultusunda bu politikamızı ısrarla sürdüreceğiz. Uluslararası görevlerimizle ulusal görevlerimizi yerine getirmek için daha çok çalışacağız. TKP ve onun savaşkan üyeleri, en çetin koşullarda, bugün Marksizm-Leninizmi ülkemiz koşullarına yaratıcılıkla uygulamak; oportünizme ve revizyonizme karşı Marksizm-Leninizmin arılığını savunmak; onun sol içindeki etkisinin artırmak; burjuva milliyetçiliğine ve şovenizme karşı proleter enternasyonalizmini güçlendirmek; Sovyetler Birliği'nin ve öteki sosyalist ülkelerin tarihsel kazanımlarını, oynadıkları belirleyici rolü halkımıza tanıtmak; SBKP'nin öteki kardeş partilerin savaşım deneylerine sahip çıkmak için çabalarını daha da artırarak dünya komünist hareketinin birliğine ellerinden gelen katkıyı yapıyor, yapacak.

● ATILIM

"Küçük" Devletler büyük işler yapabilir

● Ahmet ALAN

Son derece karmaşık ve tehlikeli bir durumun egemen olduğu günümüzde, nükleer silahlanma yarışına karşı atılacak her adımın, yükseltilecek her sesin önemi de son derece büyüktür. Çünkü bu yöndeki her girişim toplu yıkım getirecek nükleer bir savaş tehlikesine karşı cepheyi güçlendiriyor. Hiçbir devlet, küçük de olsa, bu savaşımın dışında kalamaz. Hiçbir ülke artık şu mantığı güdemez: "Büyük olanaklara sahip güçlü, büyük devletler vardır. Dünya barışı ve güvenlik konusu onların işidir."

Burada doğruyla yanlış içiçedir. Barış davasının en başta büyük devletlere bağlı olduğu doğrudur. Ama, "barış mı, savaş mı" konularının yalnız onları ilgilendirdiği savı ise tamamen yanlıştır. Barış savaşımına ideolojisi, toplumsal sistemi, coğrafi konumu ne olursa olsun, küçük ya da büyük her devlet katılmak zorundadır. Savaşların yalnız savaşan tarafları, yalnız büyük devletleri "ilgilendirdiği" dönemler çoktan tarihe karıştı. Bugün yeni bir savaş çıktığında, artık insanlık, uygarlık bir anda toptan yokolacaktır.

Bu gerçeklerin giderek daha çok sayıda ülke ve hükümet tarafından kavrandığının bir kanıtı, "Delhi Deklarasyonu" oldu. Hindistan, Yunanistan, Arjantin, Meksika, Isveç ve Tanzanya devlet ve hükümet başkanlarının 28 Ocak 1985'de imzaladığı bu belge, geçen yılın 22 Mayıs'ında nükleer güç sahibi devletlere yöneltilen çağrının yeniden vurgulanmasıyla sınırlı değildi. Altı ülkenin liderleri, nükleer silah ve taşıyıcı araçlarının denenmesi, üretilmesi ve yerleştirilmesinin yasaklanması, nükleer potansiyelin dondurulması ve ardından bu alanda indirime gidilmesi istemini ısrarla yinelemekle yetinmediler. Nükleer silahların tamamiyle yasaklanması için bir an önce bir anlaşma imzalanmasını istediler, uzaya si-

Arkası sayfa 9'da

İŞÇİ GİBİ KONUŞMAK

● Doğan DİNÇ

Bugün hükümetin başında bulunan kişi, kimliğini pek gizleme gereğini duymuyor. Süngünün gölgesinde hükmünü yürüttüğü için olsa gerek, açık konuşuyor. "Biz sıkı pazarlık yaparız. Onlara (yani işçilere) siz şunları isterseniz vermeyiz deriz." diyor. Sonra da övünüyor. "Ben işveren sendikasında da çalıştım, biliyorum bu işleri." (Cumhuriyet, 10 Ocak 1985) Turgut Özal'ın Isviçre'nin Davos kasabasında, dünyanın çeşitli ülkelerinden parababalarının ve politikacıların katıldığı toplantılarda, "Türkiye'de işçiler grev falan yapamazlar" türünden sözleri de tepkilere yol açtı. Türk-Iş Başkanı Şevket Yılmaz, "Özal MESS başkanı gibi konuşuyor" dedi. Şimdi işçiler şöyle diyorlar: "Doğru, üstelik 'gibi'si de fazla. Ama şimdi bize gerekli olan, artık yalnızca bu gerçeği döne döne açıklamak değil, işçi liderlerinin bizim haklarımızı savunmak için gerçek bir işçi lideri gibi, işçi gibi konuşmasıdır."

Işçilerin işçi gibi konuşması ne demek? Bu konu üzerinde durmalıyız. Elimizden alınan haklarımızı gerçekten geri almak istiyorsak, haklarımızı hangi gücün, nasıl gaspettiğini yeniden düşünmeliyiz. Bu sorunun doğru yanıtı şudur: Diktatörler, süngü zoruyla demokrasiyi yok ettiler. Savaşkan sendikalarımızı kapattılar. Öncü işçileri işten attılar, tutukladılar. Onlar ücretlerimizi % 50 oranında geriletmekle, sosyal haklarımızı yok etmekle kalmadılar, temel savaş silahımızı, kendimizi koruma, yeni haklar elde etme aracımızı, grev hakkımızı da elimizden aldıklarını ilan ettiler. Öyleyse şimdi bütün bu haklarımızı bize geri vermelerini bekleyebilir miyiz? Hayır! Gönüllü olarak geri vermezler. Türk-Iş yöneticileri on kez hükümetle zirve toplantısı yapsalar, yirmi kez "MESS başkanı" Özal'la görüşseler, biz ne ücretlerimizde enflasyonun üzerinde bir artış, ne de sosyal haklarımızda bir iyileşme sağlayabiliriz. Işçi sınıfının haklarını elde etmek için bir tek temel silahı vardır: Üretimi durdurmak! Yani grev yapmak. Her şeyden önce bu silahı geri almak gerekmiyor mu?

Evet, ama nasıl? Yasaları değiştirdiler ve grev hakkımızı kullanılamaz hale getirdiler. Birçok işkolunda yasakladılar. Bu durumu kabul etmek, boynumuzu büküp oturmak onlara en büyük armağan olurdu. Bir düşünelim: Grev silahı işçi sınıfının elinden alınabilir mi? Üretimi durdurmak, yalnız ve yalnız üretimi yapan sınıfa ait doğal bir haktır. Üretme yeteneği kiminse, üretimi durdurma hakkı ve olanağı da onundur. Işçiler eğer üretimi durdurduklarında süngünün bile parıltısını ve keskinliğini yitireceğini bilirlerse, hiçbir yasanın, hiçbir kararnamenin ellerinden bu silahı alamayacağını da kavrarlar. Üretimi durdurma olanağımız elimizden yasa ile alınabilseydi, 12 Eylül öncesinde meclislerdeki kapitalistlerin denetimindeki "çoğunluklar" bu hakkı çoktan elimizden alırlardı. Oysa çoğunluklar yetmedi ve süngü gerekli oldu parababalarına.

Şimdi işçileri artık grev falan yapılamayacağına, duruma katlanmak, ne verirlerse ona "eyvallah" demek gerektiğine inandırmaya çalışıyorlar. Diktatörler, parababaları, ve onların "bu işleri bilen" başbakanları boynu bükük bir işçi sınıfı düşlüyorlar. Bizim üretimi durdurma silahımızı ise, üretimle hiç ama hiç ilgisi olmayan "sanayiciler" bugün devletin daha fazla desteğine sahip dışsatımcılara karşı kullanıyorlar. "Sanayici" Halit Narin, dışsatımcı Şarık Tara'ya "Biz üretmesek siz dışarıya ne satacaksınız" diye efeleniyor. (Cumhuriyet, 19 Ocak 1985) Ama Halit Narin'in fitilli kadifelerini üretenler işçilerdir. Halit Narin de ter döküyor, doğru, ama üretmek için değil, işçi hakları biraz daha, biraz daha kısıtlansın diye. Şimdi Halit Narin'in fabrikalarında çalışan işçiler "kim üretiyor bu kadifeleri" sorusunu yüksek sesle sorsalar ve üretmeseler ne olur?

Üretme yeteneği bizim elimizde ise üretimi durdurma hakkımızı hiç kimse elimizden alamaz. Yeter ki, gücümüzün farkına varalım. Unutmayalım, eskiden 1963'den önce de bize "grev falan yok!" diyorlardı. "Grev yapmak vatana ihanettir" diyorlardı. Yasalarda kocaman kocaman "grev yasaktır" diye yazıyordu. O günlerde işçiler işçi gibi konuştular ve şöyle dediler: "Grev yasak olabilir, ama biz işgücümüzü size bu kadar ucuza satmayacağız. Bu ücretlerle çalışmayacağız." O zaman kapitalistler ve onların hükümetleri telaşla "peki" demek zorunda kaldılar. "Peki," dediler. "ama bunun bir kaydı kuydu, koşulu, yönetmeliği, yasası olsun." Bizim bizden ayrılmaz hakkımızı kısıtlamak, sınırlandırmak için onlara bir yasa gerekliydi. Kendilerine bir yasa yaptılar.

Şimdi yine işçi gibi konuşmak gerekiyor!

Işçi gibi konuşmak, kararlılıkla işçinin sert diliyle doğru hedeflere vurmak demektir!

Işçi gibi konuşmak, tüm halkın çıkarları için, demokrasi için yüksek sesle konuşmak demektir!

Işçi gibi konuşmak, grev hakkı için grev yapmak, örgütlenme yasağını parçalamak için örgütlenmek demektir!

Işçi sınıfının gücü, ancak işçilerin büyük çoğunluğu bu bilinçle, bu kararlılıkla savaşıma atılırsa sonuç alıcı olur, kötü gidişe son verir. Öyleyse her bilinçli işçi bildiğini paylaşmak, inancını ve kararlılığını sınıfına ve tüm halka yaymakla görevlidir.

Evet, işçi gibi konuşursak hepimiz, tüm emekçiler kazanacağız.

8 MART'IN SAVAŞIM YOLUNDA

● Ayşe ÇİMEN

Birleşmiş Milletler Örgütü'nün ilan ettiği "Kadın Onyılı" (1976-1985) sona eriyor. Dünya kadınları bu 10 yılın son 8 Mart'ını kutlayacak ve bir 10 yılın etkinliklerini çeşitli toplantılarla değerledirecek.

Bu 10 yılda, kadın hareketinde görülmemiş bir aktifliğe tanık olundu. Kadın emekçiler, barış, demokrasi, özgürlük, eşitlik, toplumsal ilerleme sözlerini kuru bir belgi olarak değil, yavrusunu büyütmek için herşeyi göze alan bir ana gibi benimsediler. Barışın en güçlü savunucularından biri oldu kadın hareketi. Ingiliz polisi, hâlâ Greenham Common'daki Amerikan nükleer roket üssünün kaldırılması için mücadele eden kadınları, bulundukları barış kampından söküp atamadı. Yıllarca "faşizm en önce anaların düşmanıdır" diyerek kayıp evlatlarını arayan Arjantin'li kadınlar, diktatörlüğün yıkılmasında büyük rol oynadılar. Güney Afrika'da kadınlar, kara derili doğmanın uşak doğmak anlamına gelmediğini ispatlamak için ırk ayrımına karşı savaşın en ön sıralarında yürüyor. Sosyalist ülkelerde kadınlar, toplumdaki artan önem ve rolleriyle, tüm bu savaşımlara destek veriyor. Dünya emekçi kadınları, bu yıl "birlik, dayanışma ve savaşım" günleri olan 8 Mart'ı kadınların barış, ulusal ve sosyal kurtuluş savaşına, sosyalizmi güçlendirme çalışmalarına herzamankinden daha çok katıldığı koşullarda kutluyor. 10 saatlik çalışma hakkı için canını veren New York'lu gömlekçi kızların savaşımı, bugün milyonlarca emekçi kadının yüreğinde ve eyleminde yaşıyor.

Ülkemizde ise, 5 yıldır emekçi kadınlarımızın 8 Mart'larını açıkça kutlamaları yasak. Ilerici Kadınlar Derneği yöneticileri için 30 yıla varan ağır hapis cezaları isteniyor, ama ilerici kadınların "tarlada, tezgahda doğuma son", "eşit işe eşit ücret", "her mahallede her işyerinde kreş" "silah değil, çoçuklarımıza süt", "Amerikan üssü değil, köylüye toprak", "faşizm anaların can düşmanıdır" diyen sesinin emekçi kadınların yüreğinde bıraktığı izleri faşizm silemedi.

Geçtiğimiz yıl, yüreği evlat acısıyla yanan anaların, eşlerin, cezaevlerindeki işkencelerin durdurulması, genel politik bir affın çıkması için sa-

Arkası Sayfa 6'da

SENDİKALAR İŞÇİLERİN ÖRGÜTLERİDİR

Savaş Derincek/Zonguldak

4 Ocak 1985 Cuma günü ilimizdeki 60 bin işçinin sendikası Genel Maden-İş'in olağanüstü genel kurulu oldu.

Salona yalnızca delegeler alınmıştı. Bunun üzerine Merkez Şubenin 31 delegesi bir dilekçe vererek salona işçilerin de alınmasını istediler. Öneri büyük bir çoğunlukla kabul edildi. Gündeme geçilmeden önce divan seçimi için aday olan Türk-İş üst yönetiminden gelmiş sendikacılar delege ve öteki işçilerin yuhalamalarıyla karşılaştılar. İşçiler kendileri göçük altında kalırken, köle gibi çalıştırılırken hiçbir sorunlarına sahip çıkmayan Türk-İş yöneticilerinin yerine kendi adaylarını divan başkanı seçtiler.

Olağanüstü genel kurulun gündeminde iki madde vardı. Biri, sendikacıların maaşlarına zam yapılmasıyla birlikte yönetimin harcama yetkisinin 1 milyar liraya çıkarılması isteminin görüşülmesiydi. Ötekinde sendika genel merkezinin Ankara'ya taşınması istemi ele alınacaktı.

Daha bu öneri okunur okunmaz bir işçi bağırdı: Maden işçisi Zonguldak'ta yaşıyor, Zonguldak'ta ölüyor. Zonguldak'ın bir parçasıdır. Sendikanın Ankara'da ne işi var? Siz işçinin gözünün önünden elinin altından kaçmak için, keyif çatmak için yol arıyorsunuz! Konuşmacıların kendisinin rezilliklerini iyice sergilemesi üzerine Sendika Başkanı Mehmet Tezer salondan kaçtı. Bu adam koridorda şöyle diyordu: "Eğer sendika Ankara'ya taşınmasın, istifasını vermeyen bilmem ne çocuğudur." Şimdi işçiler Mehmet Tezer'in ne yapacağını merakla bekliyorlar. Çünkü 200'ü aşkın delegenin kendi de içinde yalnızca üçü kabul oyu verdi. Sendika merkezi Zonguldak'ta kaldı.

Öteki konu gündeme geldiğinde, sendikacılığın zorluklarından, geçim sıkıntısından ve kağıda zam yapıldığından söz ederek 1 milyar liralık ödenek istediler. Oylama sonucu yönetimin bu önerisi de reddedildi. Sarı sendikacıların hevesleri kursaklarında kaldı.

Sendikalar işçilerin kendi örgütleridir. Işçi sınıfımız böylesi yöneticilere rağmen engelleri bir bir aşacak, sendikalarını savaşkan örgütler haline getirmeyi başaracaktır.

Baskı ve terör sürüyor

B.R.D./Siirt

Aylardır Kürt halkına can kusturan generaller çetesi, basında Kürdistan'la ilgili her türlü yayını yasakladılar. Şimdi buralarda durumun normale döndüğü görüntüsünü vermeye çalışıyorlar. Ama durum tam tersinedir. Baskı ve terör azalmaksızın sürmektedir.

Siirt'in Beşiri ilçesinde genç-yaşlı demeksizin tüm ilçenin erkeklerine gecede 6 saatlik nöbet zorunluluğu koydular. Halkı yıldırmaya, yıpratmaya yönelik olan bu nöbetlere, yaşlılar toplu dilekçe vererek tepkilerini dile getirdiler. Sonunda sıkıyönetim 40 yaşından yukarıdakiler için nöbeti kaldırmak zorunda kaldı. Şimdi süngü zoruyla her aileden bir kişi her gece muntazam olarak 6 saat nöbete çıkarılmaktadır. Bu nöbetçileri bir üsteğmen devriye ile yerinde denetlemektedir.

Öte yandan yine Siirt'in Kurtalan ilçesinde, yaklaşık bir ay önce bir bankanın soyulması ve koruma görevlisinin öldürülmesi ile birlikte var olan baskılar kat kat arttı. İlçede 700'ü aşkın insan göz altına alındı. Bunların bir kısmı günlerce süren işkencelerden sonra serbest bırakılırken, bankayı soyanlarla ilgili bir ipucu olmamasına karşın ötekiler gözaltında tutulmaya devam ediliyor. Ne var ki, altı sol partinin güç birliğinin buradaki namuslu insanlar tarafından coşkuyla karşılanması bütün bu baskılara karşın savaşımın mutlaka zaferle sonuçlanacağına olan inancımızı pekiştirmiştir.

İzin vermeyeceğiz

B.Ö./Yıldız Üniversitesi

Okulumuzda 4 Ocak günü, "Bilimden Beklediklerimiz" adıyla bir konferans verileceği duyuruldu. Konferans Sakıp Sabancı tarafından verilecekti. Bu, pek çok kişiyi şaşırttı. Böylesi birinin bu konu üzerine neler söyleyebileceğini merak eden çok insan olmalı ki, katılım oldukça fazlaydı.

Dinleyiciler "Bilim" ile ilgili birşeyler beklerken, konferans "Sabancı'ların kültür ve sanat hizmetleri"ni tanıtan bir film gösterisiyle başladı. Böylece de daha başından "Neden Sakıp Sabancı bu işe kalkıştı?" sorusunun yanıtı bulunmuş oldu.

S. Sabancı "konferans"ında,

Arkası Sayfa 7'de

Provokasyonu Ortak Savaşım boşa çıkarır

F. Gölbaşı/İstanbul

İstanbul üniversitesinin bir fakültesinde MHP'li faşistler ilerici, sol görüşlü öğrencilere sataşıyorlardı. Polisler ise onlara dolaysız destek sağlıyordu. Böylece faşistler 12 Eylül öncesi etkinlik kazanamadıkları bu okulda sol görüşlü öğrencileri yıldırarak istedikleri gibi at oynatmayı amaçlıyorlardı

Bu durum Aralık ayının ortalarına kadar devam etti. Aralık ayında bir gün faşistler okul koridorunda bir öğrenciye saldırdılar. Ama bu defa evdeki hesap çarşıya uymadı. O anda olayı gören İLERİ çevresindeki gençler, Halkın Kurtuluşu taraftarı gençler, Dev-Yol taraftarı gençler ve öteki sol görüşten öğrenciler hep birlikte, ortaklaşa olaya müdahale ettiler. Okuldaki tüm sol görüşlü gençler birlikte faşistlere unutmayacakları bir ders verdiler. Polis faşistleri ilerici öğrencilerin elinden zor kurtardı. Sol görüşlü gençlerin bu provokasyona, birlikte ve yığınsal olarak karşı koymaları sonucu polis ve faşistler istedikleri amaca ulaşamadılar. 5 faşistle birlikte gözaltına alınan öteki 5 öğrenciyi de bir süre sonra serbest bırakmak zorunda kaldılar. Bu olaydan sonra faşistlerin kudurganlığı gemlendi. Artık Cumhuriyet okuyan öğrencilere saldırmaya cesaret edemezler. Ama şunu görüyoruz ki, ancak sol görüşlü gençler olarak kalıcı biçimde birleşirsek hep birlikte yığınlarla bağlanmayı başa alırsak caydırıcı olabiliriz. İlerideki saldırıları ancak örgütlü bir biçimde püskürtebiliriz. Hem üniversitelerin faşistlerin kalelerine çevrilmesi hem de rejimin bu tür saldırıları sağ-sol çatışması adı altında saptırmasını ancak böyle önleyebiliriz.

Belediyede neler oluyor ?

M.S.Y./İzmir

İzmir Belediyesi kendini dindar göstermeye çalışan Burhan Özfatura ile ahlak düşkünü Süha Baykal'ın elinde. Bu ikili ANAP'ın halini de ortaya koyuyor. Bunlar belediye çalışanlarına her türlü baskıyı yapıyorlar. İşçileri, memurları para cezaları ve soruşturmalarla yıldırmak istiyorlar.

İzmir sigara fabrikası önünde yangına giden itfaiye ekibi kaza geçirdi. Ağır yaralı itfaiyeciler hastaneye kaldırıldı. Yaralılar, üç dört gün sonra ziyarete gelen müdürlerinin kendilerine geçmiş olsun demesini beklerken, bu adam "Allah belanızı versin, ölünüzü göreydim araçları ne hale getirmişsiniz" gibi ağır hakaretlerde bulunuyor.

Belediye çalışanları huzursuzdur. Ve işten atılma korkusunu yenip, birleşip savaşımı yükseltecekleri günler de uzak değildir.

Her yerde, her köyde baskı

Zelal/Gümüşhane

Komanda birlikleri aldıkları sözde ihbarlarla Gümüşhane'nin alevi köylerine de baskınlar düzenliyorlar.

Gümüşhane'ye bağlı köylerde terör uygulayan askeri birlikler bir yandan da halkı bölmeye, kimilerini kendileri ile işbirliğine sürüklemeye çalışıyorlar. Öğrendiğimize göre, Gümüşhane'nin bir dağ köyüne gelen 50 kişilik bir komando bir-

Arkası Sayfa 8'de

Emrah Yurtsever/İstanbul

ÖZAL HÜKÜMETİ NİÇİN YIKILMALIDIR

Resmi verilere göre işsiz sayısı 1984 yılında 500 binin üzerinde artarak 4 milyonu geçti. 1983 yılında çalışma yaşına giren 560 bin gençten 134 bini, 1984 yılında ise 680 bin gençten ancak 83 bini iş bulabildi. Işsizlik artarken yatırımlar durdu. Yeni yatırımlar planlanmıyor. 1980 bütçesinde yüzde 25 olan yatırım harcamaları payı, 1985 bütçesinde yüzde 17'ye düşürüldü.

Işçiler sendikal ve politik görüşlerine göre fişleniyor. Kamu ve özel sektörde patronların benimsemediği sendikaya ilgi duyan ya da sendikal çalışma yürüten işçiler öncelikle çıkarılıyorlar. Hakkında en küçük bir adli kovuşturma yapılmış bir kişi hiçbir yerde iş bulamıyor. 12 Eylül darbesinden bu yana 100 bini aşkın "sakıncalı" işçi, sıkıyönetim komutanları tarafından işten çıkartıldı.

Katma Değer Vergisi adı altında halktan yüzde 10 oranında haraç alınırken, 1984 yılında üzerinde inceleme yapılan 433 bin vergi beyannamesinde, 248 milyar lira vergi kaçağı saptandı. Beyanname yoluyla vergi verenlerin toplam sayısı ise 10 milyon. Bu durumda toplam vergi kaçağı en az 5 trilyon lirayı buluyor. Bu rakam 1985 yılı bütçesi kadardır. Öte yandan 1985 yılında bütçe açığının 1 trilyonu bulacağı belirtiliyor.

Isviçre'ye yapılan ihracatın yüzde 82'si, Federal Almanya'ya yapılan ihracatın yüzde 32'si hayalidir. Hayali ihracatçılara 100 milyar lira verildi. Bu durumun ortaya çıkmasına rağmen, hayali ihracat yapan Enka Holding, Koç Holdinge bağlı Ram Dış Ticaret, Evren'in ortağı Sönmez Holding, Imeks, Tekfen, vb. gibi 22 şirketten ve bunlara ödeme yapan devlet yetkililerinden hiçbir hesap sorulmuyor.

Özal, Isviçre'nin Davos kentinde yaptığı bir konuşmada "ücretlere müdahale etmesek, işçiler daha da zararlı çıkarlar" diyor. Buna karşılık, Türk-Iş'e bağlı Demiryol-Iş sendikası Istanbul şubesi tarafından yapılan bir araştırmaya göre, 1963 yılında bir günlük yevmiyesiyle 11 kilo ekmek alan asgari ücretli bir işçi, bugün sadece 5 kilo ekmek alabiliyor.

Işçinin gerçek ücretlerindeki gerilemeyi ve satın alma gücündeki azalmayı şu tablo da gözler önüne seriyor:

Yıllar	Gerçek işçi ücretleri endeksi
1963	66,3
1977	100
1980	56,7
1984	48,9

8 MART'IN SAVAŞIM YOLUNDA

Başı 4. sayfada

vaşımı, diktatörlüğün demokrasi maskesini alaşağı etmede büyük rol oynadı. Taksim alanına siyah çelenk koyan tutuklu anaları hâlâ yargılanıyor. Ama Diyarbakır'dan Çanakkale'ya kadar politik tutukluların anaları, eşleri her yerde faşistlerin, işkencecilerin yakasını bırakmamaya kararlılar. Bitmek bilmeyen zamlar ve pahalılık karşısında kadınlar, tepkilerini çarşıda, pazarda, Özal'ı gördükleri her yerde dile getirdiler. Bursa Sanayi Bölgesinde boya fabrikasında çalışan kadın işçiler sendikal hakları için yolu kestiler. Istanbul Çemberlitaş'da üniversite öğrencisi genç kızlar, yurtlarda, faşist diktatörlüğün dayattığı koşulları protesto için üç günlük yemek boykotu yaptılar, seslerini her yerde duyurmayı başardılar. Gecekondu yıkımına karşı kadınların direnişi birçok yerde Özal hükümetini geriletti.

Kadınların, bugünkü ekonomik yıkım politikasına, aldatılmalarına, aç ve açıkta bırakılmalarına, baskı ve zulme karşı kendiliğinden doğan eylemleri artıyor. Çünkü bunun için yeterli neden vardır. Doğru dürüst beslenememe ve bakımsızlık yüzünden yalnızca bir yıl içinde 15 bin 374 ananın doğum ve lohusalıkta öldüğü, çocuk ölümlerinde dünyanın en ön sıralarında yeralan, artık verem aşısının bile verĕmi önlemeye yetmediği, fuhuşa sürüklenen kadınların sayısının işsiz sayısından bile daha hızlı arttığı bir ülke oldu Türkiye. Kadınlarımızın içine sürüklendikleri bu durumu kabul etmemesinden daha dogal ne olabilir? Tüm bunlar, demokrasi için savaşacak büyük bir gücün varlığını gösteriyor. Faşist rejime karşı demokrasi ve özgürlükler için savaşımızın başarısı, kadınları ne ölçüde bu savaşıma çektiğimize bağlı olacaktır.

Faşizme ve savaş tehlikesine karşı geniş, demokratik bir kadın hareketinin ülke çapında boy atmasının itici gücü olabilecek, komünist, komünist sempatizanı, solcu, ilerici, demokrat çok sayıda kadınımız vardır. Onlar, 12 Eylül 1980'den bu yana çok deneyler kazandılar. Bugün, onları bekleyen, kendilerine yol göstermeleri, yardımcı olmaları için arayan evkadını, aydın, emekçi kadınların sayısı hızla artıyor. 1985'in 8 Mart'ı bu doğrultuda bir adım olarak değerlendirilmelidir. 8 Mart'ı hangi politik görüşten olursa olsun ilerici kadınların birleşmesi, daha çok sayıda kadına ulaşıp, yol göstermeleri, onlarla sıcak, kalıcı bağlar kurmaları için çabaları artırarak karşılayalım.

GENÇLİK SOL BİRLİK'LE ŞİMDİ DAHA...

Başı 10. sayfada

nde, ya da biz öğrenci gençliğin açtığı "ek sınav hakkı", "parasız eğitim" kampanyalarında görüldüğü gibi, ortak savaşım dostluğu da getiriyor. Şu ya da bu biçimde oluşmuş önyargıları kırıyor. Yanlış anlayışların ortaya çıkıp giderilmesine, doğruların pekişmesine katkıda bulunuyor.

Bu süreç içinde, TKP'nin de yer aldığı Sol Birliğin kurulması, "Demokratik Güçbirliği Platformu"nu halka duyurması bizi çok, pek çok sevindirdi. Duyurunun yapılmasından, radyodan Sol Birlik belgelerinin okunmasından hemen sonra, kendi olanaklarımızla Sol Birliğin duyurusunu, Deklarasyonunu ve görece çok sayıda "Demokratik Güçbirliği Platformu"nu çoğalttık. Öncelikle ILERI okuyan arkadaşlara ulaştırdık. Öteki sol görüşlerden arkadaşlara da verdik. Sonuçta, Haydar Kutlu yoldaşın MK 3. Plenumundaki "Türkiye'nin bugün sol görüşlere, sol çözümlere ekmek, su kadar gereksinimi var" sözlerinin doğruluğunu kendi pratiğimizde çok açık ve net bir biçimde gördük. Sol Birliğin belgelerini okuyan arkadaşlar gelişmeyi çok olumlu bularak coşku duyduklarını, cesaretlendiklerini ve kendilerini şimdiden daha güçlü hissettiklerini içtenlikle ifade ettiler.

Demokratik gençlik hareketi olarak biz, şimdi Sol Birlik'le daha güçlüyüz. Diktatörlüğe, onun üniversitelerdeki kolu YÖK'e daha yığınsal, daha etkili çıkışlarla, daha güçlü darbeler indireceğiz.

ZAMAN İŞ ZAMANIDIR

Başı 10. sayfada

ve doyurucu yanıtlar getirebilmeliyiz.

Sol Birliğin Demokratik Güçbirliği Platformu ile Partimizin Programını savunmayı birlikte yürüteceğiz. Bu ise ancak daha güçlü bir ideolojik çalışmayla olanaklıdır. Bu konuda Haydar Kutlu yoldaşın MK 3. Plenumunda söyledikleri bize ışık tutmaktadır. Partimizin Programı, görüşleri politikası bellidir. Nerden gelirse gelsin birliğe zarar verici tartışmalardan kaçınacağız. Her zaman olduğu gibi, işçi sınıfımızın, halkımızın çıkarlarını, Marksizm-Leninizm'in ilkelerini üstün tutacağız.

Şimdi parti norm ve ilkelerine her zamankinden daha sıkı sarılmalıyız. Sol Birliğin güçlenmesi için partimiz ideolojik, politik, örgütsel her alanda daha da güçlendirilmelidir. Sol Birliğin güçlenmesi için gereken titizliği, özveriyi gösterirken, ilkesel ama alçak gönüllü olacağız. Her tutumumuzla örnek olmalıyız. Her alanda, her zaman, her koşulda TKP üyesi olmanın bilincini duymalı, sorumluluğunu taşımalıyız.

Şimdi herkes görev başına. Zaman iş zamanıdır. Birlik savaşlarla kurulur. Savaşlarda güçlenir ve yaşar.

PARTİ EĞİTİMİNİ YENİ BİR DÜZEYE YÜKSELTMEK İÇİN

Başı 2. sayfada

siyle bireysel öğrenimin birlikte götürülmesidir.

Yurtdışında ise, parti eğitimi, yine sekreter yoldaşların yönetiminde, olanaklı olduğu ölçüde bir eğitimcinin yardımıyla, üye ve sempatizan yoldaşlardan oluşacak eğitim grupları şeklinde örgütlenecektir.

Her bir eğitim broşürü sonunda elde edilen sonuçlar parti örgütüne ulaştırılacaktır. Eğitim sırasında ortaya çıkan sorular açıklığa kavuşturulması istenen noktalar, broşürlerle ilgili eleştiri ve öneriler de sekreter yoldaşlar aracılığıyla partiye ulaştırılmalıdır. Bir örgüt kademesinde yanıtlanamayan sorular bir üst örgüte sorulacaktır. Burada önemli olan, sekreter yoldaşların soru soran yoldaşlara kendilerini de tatmin etmeyen yanıtlar vermekten kaçınmalarıdır. Böylesi durumlarda sekreter yoldaşlar acele etmeyerek soruyu bir üst düzeydeki yoldaşla da görüşmeli, sorunun yanıtı kendi kafalarında da durulaştıktan sonra bunu soruyu sorana iletmelidir. Böylece, örgütsel işleyiş içerisinde, her kademedeki yoldaşın kendi eğitimini bir kez daha sınaması, konuları daha iyi özümsemesi sağlanacaktır. Yine, böylesi bir örgütsel işleyiş, her bir sekreter yoldaşın kendisine bağlı yoldaşların konuları ne ölçüde özümsediklerini daha iyi denetlemesini sağlayacaktır.

Her bir eğitim broşürü çeşitli bölümlerden, bir küçük sözlükten ve sorulardan oluşacaktır. Eğitim hangi biçimde uygulanırsa, uygulansın, ana ağırlık broşürlerin bireysel olarak okunmasında olacaktır. Broşürler bölüm bölüm okunacak, herbir bölümden sonra o bölümle ilgili soruların yanıtları verilecek ve o bölüm üzerinde tartışılacaktır.

Bir bölümde, her şeye rağmen kimi konular bazı yoldaşlarca iyice anlaşılmayabilir. Böylesi durumlarda umutsuzluğa kapılmayacağız. Bir bölüm ya da broşürde iyice kavrayamadığımız konu, daha sonraki bir bölüm ya da broşürde daha açık bir biçimde yeniden karşımıza çıkacaktır. Özellikle teorik konuların bir seferde bütünüyle kavranmayacağını unutmayacağız. Kimi kilit konular ancak geçip kafamızda piştikten ve bizim pratiğimiz ve teorik bilgilerimiz arttıktan sonra daha iyi kavranabilir. Ote yandan, yoldaşların, deneyim ve politik eğitim düzeylerine göre konuları kavramaları da farklı derinliklerde olacaktır. Sorumlu yoldaşlar görece daha az bilgili yoldaşlarımızdan herşeyi kendileri kadar derinlemesine kavramasını beklememelidir. Yoldaşların bilgi düzeyini göz önünde tutarak, konuları kendi olanakları içinde en iyi şekilde kavraması için çaba sarfetmelidirler. Bir bilginin iyi özümsenip özümsenmediğinin gerçek ölçütü bu bilginin yaşama yaratıcı bir şekilde uygulanabilmesidir. Eğitimde de ölçütümüz pratik olmalıdır.

Eğitimin daha yaygın olmasının sağlanması için her bir broşür bölümler halinde TKP'nin Sesi radyosundan yayınlanacaktır. Böylece bağı kopuk yoldaşlar ve geniş sempatizan kesimler eğitimden yararlanma olanağını bulacaktır. Radyo ayrıca herbir broşürün nasıl ele alınması gerektiğini de iletecektir. Bilimsel komünizm eğitiminin tümü boyunca, Parti Programı, Mustafa Suphi 100. Yıl Tezleri, 5. Kongre Çalışma Raporu, MK Plenum Raporları gibi parti belgelerinden yararlanmanın yanısıra, Marksizm-Leninizm'in dört klasiğinin okunması da amaçlanmaktadır. Bu dört klasik: Marks ve Engels'in "Komünist Partisi Manifestosu" ile Lenin'in "Ne Yapmalı", "Iki Taktik" ve Sol Komünizm, Bir Çocukluk Hastalığı" adlı yapıtlarıdır. Bu klasiklerin hangi kısımlarının hangi broşürlerle birlikte okunacağı tek tek broşürler çıktıkça duyurulacaktır.

Daha güçlü bir TKP için" devrimci savaş bilgisi yüksek militanlara ihtiyacımız var!

İzin vermeyeceğiz

Başı 5. sayfada

her gün, basında ve TRT'de yinelenen Özal hükümetinin ekonomi politikasının "erdem"lerini uzun uzun anlattı.

Konuşmasında "Aslında şu anda mülkiyetimizde olan üretim araçları bütün ulusun malı sayılabilir. Kefene bir şey sığmıyor, babam ölürken ne götürdü. Sahiplik dejenere edilmiş bir kavram, her şeyin gerçek sahibi allahtır." gibi ilginç görüşler de öne sürdü. Ama bu zenginlikleri nereden, kimlerin sırtından edindiklerini, ulusun ezici çoğunluğunun bunlardan niçin yararlanamadıklarını söylemeyi unuttu. "Iyi insan olur, ailemizi, milletimizi, devletimizi sever, örf ve adetlerimize bağlı kalırsak, inşallah bir gün teknoloji ihraç eder duruma geliriz" gibi bilimsel açıklamalarda bulundu. Kendi tarifine uygun on milyonlarca iyi insanımızın niçin yarı aç, yarı tok yaşadığına ise hiç değinmedi.

Bu arada söz alan bir öğretim görevlisinin eğitimin ve öğrencilerin sorunlarına değinen konuşmasının dinleyiciler tarafından uzun süre alkışlanması ise öğrencilerin gerçek istem ve beklentilerini somut bir şekilde ortaya koyuyordu.

Iki bini aşkın öğretim görevlisini üniversitelerden uzaklaştıranlar, kürsüleri Kastellilere, şimdi de Sabancılara açanlar, üniversiteyi Holdinglerin yan kuruluşları haline getirmek istiyorlar. Ama başaramayacaklar. Buna izin vermeyeceğiz. Demokratik ve özerk üniversite kavgamızı daha da yükselteceğiz.

SOL BİRLİĞİ GÜÇLENDİRMEK İÇİN SESİMİZİ EN GENİŞ YIĞINLARA...

Başı Sayfa 10'da

kinmeliyiz. Onlara solun birliği için kendilerinin de bir şeyler yapabileceğini, hiç bir dayatmaya gitmeden, esnek ve yardım edici bir tutumla, savaşımın içinde kavratacağımızı bilmeliyiz. Sol Birlik kimseyi dıştalamak için değil, tam tersine her ilericiyi birleştirmek için kurulmuştur.

Bu noktada, siyasi polisin boş durmayacağını, Sol Birliğin kuruluşunun yarattığı olumlu etkiyi kırmak, gelişip güçlenmesini, yığınlarla birleşmesini engellemek için herşeyi yapacağını unutmamak gerekiyor. Parti organlarına gönderilen bir mektupta, kendilerine devrimci süsü veren kimilerinin, sağda solda, gerek altı sol partinin, gerekse de bu partiler ile öteki sol örgütlerin yandaşlarının arasına kama sokmaya çalıştıklarından söz ediliyor. Bu gibi çabaları sonuçsuz bırakmanın tek etkili yolu, altı sol partinin birlikte ve bütün sol güçlerin birliği için çalıştıklarını sürekli olarak, somut iş üzerinde kanıtlamaktır.

Şimdi sıra sizde yoldaşlar, dostlar, arkadaşlar! Fabrikada, okulda, mahallede, köyde, kasabada, işyerinde, sendikada, dernekte, yurt içinde ve dışında, zindanda ve dışarda, bulunduğumuz her yerde, sıra sizde!

PROLETER DAYANIŞMAYI GÜÇLENDİRELİM

Başı 1. sayfada

vahşi sömürü yöntemlerini böylesine kolaylıkla uygulayabiliyorlar. Eğer demokrasi olsaydı, Koç Holding'ler, Bodur'lar, öteki tekeller asgari ücretin bile altında ücretlerle işçi çalıştırmayı, fabrikada yapılacak işi eve vermeyi göze alabilirler miydi? Eğer DISK kapatılmasaydı, komünistler, öteki işçi partileri yasaklı olmasaydı, işci sınıfı üzerindeki sömürüyü bu denli artırabilirler miydi? Bunlar, böylesine yararlandıkları işsizliğe karşı önlem alacak bir hükümetin işbaşına gelmesine hiç izin vermek isterler mi?

Bu güçlü tekellerin en yoz, en zorba yöntemlerle egemenlik sürdüğü Türkiye'de yalnız kapitalist sömürüye ve işsizliğe karş savaşım da değil, en küçük de olsa, demokratik haklar için savaşımda da ancak en sert, kıran kırana gidecek güçlü direnişler göze alınırsa sonuç alınabilir. Işçi sınıfını bu savaşımlara hazırlamanın yolu, bugün, sendikalı-sendikasız, eski-yeni, çalışan-işsiz, tüm işçileri legal-illegal her olanağı kullanarak birleştirmekten, proleter dayanışmayı güçlendirmekten geçiyor.

ARŞİV'DEN

NEYİN KANITI

Ünal Erkan: 30 Ağustos 1980 tarihinde MHP'lilerin önerisiyle İstanbul Emniyet Müdür Yardımcılığından Ankara Emniyet Müdürlüğüne atanmıştır. (MHP ve Ülkücü Kuruluşlar Davası İddianamesi, s. 243.) Aynı zamanda Pol-Bir'in kurucusu. 1984 Eylül'ünde Özal-Evren kararnamesiyle İstanbul Emniyet Müdürü oldu.

Ali Alkan: 1981 yılında Ankara Emniyet Müdür Muavini. Eylül 1984' de Ankara Emniyet Müdürü olmuştur.

Kemal Yazıcıoğlu: ("Doktor Kemal") 1981 yılında Ankara Emniyet Müdürlüğü 1. Şube Müdür Muavini. 1984 Eylül ayında İstanbul Emniyet Müdürlüğü Asayiş Sube Müdürlüğüne atanmıştır.

Azmi Derin: 1981 yılında Ankara Emniyet Müdürlüğü 1. Şube Müdür vekili. 1983 Şubat ayında Ankara Siyasi Şube Müdürü oldu. Daha sonra Ankara Emniyet Müdür Yardımcısı oldu.

12 Eylül darbesinden sonra bu işkenceci ekip, DAL grubu, 4'lü çete diye tanındı. Komünistlere, öteki devrimcilere en "başarılı" işkenceleri yaptıkları için, şimdi daha üst görevlere getirildiler. Bu görevlerinde, antikomünist savaşı yürütmede kusur etmesinler diye de, Ünal Erkan ve Kemal Yazıcıoğlu'na ve öteki İstanbul Emniyet görevlilerine Ekim 1984'de 1. Ordu Komutanı Orgeneral Necip Torumtay tarafından "üstün hizmet" madalyası verildi. Ali Alkan'ın ödülü ise, Ankara Emniyet Müdürlüğü oldu. Azmi Derin'e daha önce 1981'de Evren madalya vermişti. Ve 1983 Şubat'ında Ankara Emniyet Müdürlüğü 1. Şube Müdürü oldu. İşkencecilere madalya veren 1. Ordu ve Sıkıyönetim komutanı Necip Torumtay'a gelince, o, "komünizme karşı haçlı seferi"nin genelkurmay başları Reagan'dan liyâkat, yani hizmet madalyası almış 4 Türk subayından biridir. Bugün bunlar bu madalyaların parıltısı ile yüreklerinin karasını örtebileceklerini sanabilirler. Ama yarın, ilk önce bu madalyaları yok edecekler. Halka karşı işledikleri suçların bir kanıtını olsun ortadan kaldırabilmek için!

Bir kahve sohbeti

Eser Başaran/Silivri

Semt kahvesinde çay içiyorum. Yan masada günlük bir gazetede çıkan bir haber üzerinde konuşuyorlar. Haber de gerçekten önemli. Gazete, Ankara'nın artık Yunanistan'la savaşa kesin gözüyle baktığını ve bunun üzerine sertleştiğini yazıyor. Yan masadaki konuşma şöyle gelişti:

– Kardeşim, 74'teki işi yarım bıraktılar. Adanın tamamıyla Yunanistan'ı fethetseydik şimdi karşımıza çıkamazdı bu çapulcular.

– Ne alıyorsun, bakkaldan kibrit mi?

– Biz istesek fethedemeyeceğimiz memleket yoktur.

– Aldığın topraklar üzerinde yaşayan insanları ne yapacaksın? Hitler gibi fırınlarda mı yakacaksın?

– ...

– Kıbrıs'ın yarısını aldılar da ne oldu? Ekmeğimiz bir dilim büyüdü mü?

– Bütün dünyada bunalım var.

– Bunalımın sivri ucu kime batıyor? Alınteriyle ekmeğini kazananlar yokluk, yoksulluk içinde. Çevir şu gazeteyi bakalım, bugün hangi zengin bilmem nerede kaç milyonu çarçur etmiş. Çevir öbür sayfayı yoksulluktan kaç kişi intihar etmiş.

Bu söylediklerine ben de karşıyım, ama bu bizim alınyazımız. Onlar zengin biz fakiriz.

Üçüncü bir kişi söze giriyor:

– Şimdi sen de bu memleketin evladısın. Ama durumun iyi değil. Aslında çalışkan insansın, çalışmayı seversin. Senin gibi Yunanistan'da ve öteki ülkelerde de namuslu, işini seven insanlar var. Peki durduk yere birbirlerini hiç görmemiş bu insanların birbirlerini öldürmeleri doğru bir şey mi sence?

– Doğru değil.

– Önündeki gazete savaş çıkacak diye yazıyor, sen ise seviniyorsun. Sizi savaştıranlar kim? Bize her gün her saat sahte vaadlerde bulunanlar, sonra da açlığa mahkum edenler kim? Sözler verip de tutmayanlar? Her gün bir zenginin kolunda gazetelere çıkanlar? Bunlar bize savaşacaksınız diyecek biz de savaşacağız öyle mi? Yani sahtekarların, yalancıların, namussuzların peşinden koşacağız savaşa ha? Savaşta bizleri öne sürecekler, ölülerimizin üzerinden daha da zenginleşerek semirecekler.

– Bak bu doğru işte.

Kahvede herkes bu tanıdık kişiye kulak veriyordu. Konuşmanın sonunda çaylar söylendi, muhabbete dalındı. Diktatörlüğe karşı "küçük" bir zafer kazanılmıştı.

Kendi dilimizde konuşmak yasak

K. Genç/İzmir

Çiğli otobüs durağında, birbirleriyle Kürtçe konuşan üç kişi aralarına birisinin girmesi üzerine konuşmalarını kesmek zorunda kaldılar. Bu adam, "Türkçe varken neden Türkçe konuşmuyorsunuz serseriler" deyince, Yeşilyurt'ta inşaatlarda çalışan bu Kürt emekçiler, "Biz anamızla, babamızla, çocuğumuzla Kürtçe konuşuruz, birbirimizle kendi dilimizde daha iyi anlaşırız" diye yanıtladılar. Bunun üzerine sivil polis olduğu her halinden belli olan kişi, Kürt yurttaşları iteleyip kakalamaya, üst baş araması yapmaya kalktı. Ama çevredeki öteki emekçiler yetişerek araya girdiler ve sivil polisi olay çıkarmaya çalışmakla suçladılar. O da oradan apar topar uzaklaşmak zorunda kaldı.

İnsanların sokakta bile kendi dilinde konuşmasına izin vermiyorlar. Şimdi de TRT'de Türkçeyi yasakladılar. MHP'li faşistlerin poliste artan etkinliği düşünülürse, yakında sokaklarda Türkçe konuşanlara da karışmaları hiç şaşırtıcı olmayacaktır.

Kürtçe üzerindeki katmerli yasağı da, Türkçeye konmaya çalışılan yasağı da birlikte savaşarak kırabiliriz.

Her yerde, her köyde baskı var

Başı 5. sayfada

liğinin komutanı, kendisini yemeğe davet eden köy muhtarına şunu teklif ediyor: "Köyde şüpheli gördüğün biri olursa çekinme vur. Biz yanına silah koyar üzerine bomba atarız. Tanınmaz hale gelir çatışmada öldü deriz. Gerisini sen düşünme biz hallederiz. Gerekirse silah da veririz."

Muhtar ve çevresindeki köylüler bu oyuna gelmemişler ama faşistler bu tür çabalarından vazgeçmeyeceklerdir. Onlar, Kürt, Türk, alevi, sünni tüm emekçi halkı birbirine düşürmek, kışkırtmak istiyorlar.

HALK EKMEK DE İSTİYOR, GÖNÜL ZENGİNLİĞİ DE !

Başı 1. Sayfada

dedirler. Komünizm ise onlara ailenin dağıtıldığı, ulusal benliğin yok edildiği, ibadetin engellendiği, özgürlük ve demokrasinin olmadığı bir düzen olarak gösterilmiştir.

Dördüncüsü, geniş yığınlar tüm karşı propagandalara karşın, reel sosyalizmin etkisi ve sol güçlerin çalışmalarının sonucunda şunu da biliyorlar ki, sosyalizm demek işsizliğin olmadığı, ev kirasının, ekmeğin, etin, sütün çok ucuz olduğu, ilacın, doktorun, okulun parasız olduğu bir düzendir. Bu temel sorunların çözülmesidir.

Beşincisi, bugün bir yandan halkın ekonomik ve sosyal durumunun son derece kötüleşmesi, öte yandan halkın bu düzende kutsal bildiği değerlerini de bir bir yitirmesi, onu öyle büyük acılara boğmaktadır ki, tüm bunların sonucunda, önyargılar ve yanlışlar ile doğruların karmakarışık içiçe geçtiği bir bilinçle "Komünizm gelsin, kutsal bildiğimiz ne varsa, zaten gidiyor, yeter ki karnımız doysun" demektedir.

Bu durumda ne yapmalıyız? Komünistler, solcular gerçekte ne istiyorlar, kime karşı ve ne için savaşıyorlar -bunu en geniş yığınlara en somut ve anlaşılır biçimde anlatabilmemiz gerekir. Bizim yüce ülkülerimiz, yalnızca insanların karnının doyması, maddi ihtiyaçlarının karşılanması değil, zihinsel, duygusal kültürel ihtiyaçlarının artan ölçüde karşılanmasıdır. Aileyi dağıtan, evde bile huzur bırakmayan, ahlaksızlığı, fuhuşu örgütleyip yaygınlaştıran, halkın ulusal çıkarlarını ve özgürlüklerini ayaklar altına alan, onun dini inançlarını sömüren, elindeki son küçük mülk parçasını da sızdırıp alan işbirlikçi oligarşidir. Onun karşısında da bugün, ulusal demokrasi için savaşan biz komünistler, bugün de yarın sosyalimzde de, aileyi koruyacak, en temiz ahlak normalarını uygulayacak, halkın dinine saygılı, onun ulusal kültürünü koruyup geliştirecek bir gücüz. Biz, memleketi baştan aşağı bayındırlaştırmak, halkın yaşamını sürekli zenginleştirmek, onu özgürlüğe kavuşturmak, ülke yönetimine katmak için savaşan ve savaşacak, halkın içinden çıkmış sıradan insanlarız. İkincisi, halkın hem ekonomik ve sosyal, hem de manevi ve kültürel hak ve çıkarlarını korumak ve geliştirmek için örgütlenmesi ve savaşıma atılması için savaşmalıyız. Her ikisinin de düşmanı bir ve aynıdır.

Halk ekmek de istiyor, gönül zenginliği de! Her ikisi için de savaşımın önünde bizi, komünistleri, sol güçleri gördükçe gerçek düşmanlarını ve dostlarını daha iyi tanıyacak, değişim istemini açık ve net ifade etmesini, amaca yönelik savaşımlara atılmasını öğrenecektir.

ERKEN SEÇİM İSTEKLERİ YIĞINLARIN SAVAŞIMLARIYLA BİRLEŞTİRİLMELİDİR

Başı 1. sayfada

baskılarla karşı karşıyadır. Antidemokratik bir takım kanunlar yürürlüktedir. Açık rejim yoktur. Çıkan tablo korkunçtur. Dolayısıyla sürdüğü takdirde bu icraat gelecek yıllarda Türkiye'yi daha derin karanlığa götürür" diyor. IMF ile yapılan anlaşmaların gözden geçirilmesi gerektiğinden söz ediyor.

SODEP ise "gerçek muhalefet parlamentoda temsil edilmiyor" derken, sendikalar, basın, YÖK vb. yasaların değişmesini savunuyor. IMF ile yapılan anlaşmaların terkedilmesini istiyor.

Diktatörlük karşıtı muhalefetin üçüncü temel gücü Sol Birlik ise halkın eksiksiz bütün genel demokratik haklarını savunuyor. Rejimin bunalımının derinleştiği koşullarda, DYP ve SODEP "erken seçim" istemine daha güçlü sarılıyorlar. TKP ise, MK 3. Plenumunda "Faşist diktatörlüğe karşı ağır bir darbe indirmek için Özal hükümetinin yıkılması" gerektiğini, bunun için "1988 yılının beklenmeden erken seçimlere gidilmesi için her çabayı göstermenin zorunlu olduğunu" belirtmişti.

Bugün "erken seçim" isteminin halkı sarması, diktatörlük karşıtı muhalefetin bu istem çevresinde sıkıca birleşmesi ABD emperyalizminin ve işbirlikçi oligarşinin korkulu bir rüyasıdır. Bugün 5 kişinin biraraya gelmesinden korkan bunlar, hızla derinleşen sosyal çelişkiler ortamında, bu tür, yığınları geniş çapta politik faaliyete çekebilecek bir çıkışın sonuçlarını denetimleri altına alıp alamayacaklarından son derece kuşkuludurlar.

O nedenle ABD Konsolosluk vb. çevreleri "sosyal" faaliyetlerini yoğunlaştırıyorlar. Yankı dergisi DYP yöneticilerine "Devr-i sabık yaratma" fikrini unutmalarını öğütlüyor. Tercüman'da N. Ilıcak "1986 ara seçimlerini beklemeyi" öneriyor. Forum dergisi "erken seçim isteyenleri, Komünist radyoların ağzı ile konuşmak"la suçluyor, "sabır ve tahammül" gösterilmesini istiyor. Hükümeti destekleyen çevreler "SODEP'e TRT'de konuşma hakkı" verilmesinin gerginlikleri azaltacak bir yöntem olduğunu söylüyorlar.

Bu ortamda yasal muhalefet partileri "Özal hükümeti gitmelidir", "erken seçim" derken nasıl bir savaşım yolu gösteriyorlar? Bunu yığınların eylemleriyle bağlamaya çalışıyorlar mı? Örneğin DYP G. Başkanı Y. Avcı "Toplantı ve gösteri yürüyüşü hakkı kullanılmamaktadır" diyor. Peki kendileri bu hakkı kullanmak için niçin hiçbir somut adım atmıyorlar? DYP' nin yandaşları parti yönetimi bu hakkın kullanılması için karar aldığında, öne geçtiğinde onları yalnız mı bırakacaklardır? Erdal İnönü "erken seçim" diyor ama "buna ancak TBMM karar verir" diyerek yandaşlarına beklemekten başka hiçbir şey önermiyor. "Sendikalar yasası değişmelidir" demiş olan İnönü, işçi üyelerine bu yasaların değişmesi için neler yapılabileceğini açıklamıyor.

Sol Birlik ise halka, kendi koyduğu yasaları bile tanımayan bu yönetim karşısında her hakkın ancak fiilen kullanılarak kazanılacağını söylüyor. Biz bir istemin, bir davranışın haklılığının ve meşruluğunun diktatörlüğün yasalarına değil, halkın ulusal çıkarlarına uygun olup olmamasıyla belirlenebileceğini savunuyoruz. Evren-Özal ikilisini geriletecek her eylemi destekliyoruz.

Eğer bugün diktatörlük karşıtı tüm güçler birleşerek ileriye atılır, öne sürdükleri istemlere daha kararlılıkla sahip çıkarlarsa, düşmanın kendini göstermek istediğinden çok daha güçsüz olduğu geniş yığınlarca da kolaylıkla kavranacaktır. Rejim zayıflamıştır, bunalım içindedir. Ancak fırsat verirlerse, nefes almak, yeni manevralara başvuracak güç kazanmak için olanak bulacaktır. Halkın acıları daha da artacaktır. O nedenle bir an önce erken seçime gidilmesi istemini yükseltmek şimdi çok daha zorunludur.

Biz komünistler hangi partiden olursa olsun grev hakkı isteyen işçiye grev yapmasını, gübre-mazot zammına karşı çıkan köylüye bunu durdurmak için yola çıkmasını, paralı öğrenime karşı çıkan öğrenciye parasız okumanın kendi elinde olduğunu söylüyor, örgütlenme hakkı yok diyene örgüt kurmasını öneriyoruz. Yığınlara bu savaşımlarında omuz veriyoruz. Erken seçim istemi, ancak iş, ekmek, toprak, sosyal adalet ve özgürlük istemlerini yükselten yığınların içinde yankılandığında gerçekten sonuç alıcı olacaktır.

"Küçük" Devletler büyük işler yapabilir

Başı 3. sayfada

lah yerleştirme girişimlerine kesinlikle karşı çıktılar ve tüm halkları, bütün ülkeleri ve hükümetleri barış ve silahsızlanma davasına aktif katılmaya davet ettiler. Cenevre'de yapılacak yeni Sovyet-Amerikan görüşmelerini içtenlikle selamlayan "Altılar", nükleer silahlardan arındırılmış bölgeler oluşturulması için çabaları artırmanın önemini vurguladılar.

Nükleer yıkımı önlemek için küçük devletlerin de somut katkılarda bulunması gereği, "Delhi Deklarasyonu"nun belki de en önemli yanıydı. Nitekim, Yunanistan'ın girişimiyle Atina'da, bu görüş temelinde "Genişletilmiş toplantı" yapıldı. Delhi konferansından hemen sonra Atina'da biraraya gelen sosyalist ve kapitalist 25 ülkeden temsilciler ve birçok uluslararası kuruluştan heyetler bu forumun "barış için, nükleer silahlanmaya karşı, silahsızlanma uğrunda halkların uluslararası bir kampanyasının başlangıcı" olmasını kararlaştırdılar.

Komşumuz sosyalist devletlerin saldırmazlık anlaşması, Balkanlar'ın ve Akdeniz'in atomsuz bölge durumuna getirilmesi gibi somut barışçı önerilerine, "Önce büyükler anlaşsın. Biz ne yapabiliriz ki? "deyip sırt çeviren Evren rejiminin yalan maskesini Delhi ve Atina forumları da bir kez daha yırttı. Halkımızın çıkarları Türkiye'nin nükleer yıkıma karşı barış için aktif katkılarda bulunan, yapıcı konuma sahip devletler arasında yer almasını gerektiriyor. Üstelik ülkemizin coğrafi konumu bunu hem zorunlu kılıyor, hem de olanaklı. Oysa faşist rejim ülkemizden onbinlerce kilometre uzakta bulunan, yeryüzünde tırmandırdığı silahlanmayı şimdi uzaya da yayarak insanlığı yokolmanın eşiğine sürüklemeye çalışan Reagan'ların, Weinberger'lerin dümen suyunda yürüyor, yurdumuzu Amerikan emperyalizminin savaş makinasına bağlıyor. Halkımız barış istiyor. Ve artık yalnız barış istemenin yetersiz olduğunu, bunun için aktif savaşmak gerektiğini de giderek kavrıyor. Ancak bugünkü rejim koşullarında, Türkiye bu davada onurlu yerini alamaz. Bu ancak ulusal, demokratik bir rejimle olanaklıdır. Faşist rejime ağır bir darbe indirmek için Özal hükümetini yıkmak, bu bakımdan da bir zorunluktur.

Haber ve yazılarınızı aşağıdaki adrese gönderebilirsiniz. Mektuplarınızda kimliğinizi açığa vuran, saklı kalması gereken bilgilere yer vermemelisiniz!
Yazışma adresimiz: BOX 16 367 S 103 27
Stockholm-İSVEÇ

ATILIM 15 Günlük Gazete, Herausgeber: Ermis Verlag, Druck/Baskı: Offsetdruckerei B. Ronnes-4190 Kleve, Isteme Adresi: Postfach 10 10 16, 4300 Essen 1. Ödeme: Ermis Verlag, Stadtsparkasse Essen, BLZ 360 501 05, Konto Nr. 712 703. Fiyatı 1,-DM. Abone: 1 yıllık 48.-DM

SOL BİRLİĞİ GÜÇLENDİRMEK İÇİN SESİMİZİ EN GENİŞ YIĞINLARA DUYURALIM

Sol Birliğin kurulması yalnızca söz konusu altı sol partinin üye ve yandaşlarının değil, ülkemizin sol çözümlere gereksinim duyduğuna inanan her sol görüşlü yurttaşın, her dürüst insanın önüne yepyeni olanaklar açıyor. Sol Birlik ilkeleri ve amaçlarıyla, ülkemizin ve Türk-Kürt tüm halkımızın içine itildiği durumdan kurtarılması için bir şeyler yapmak istediğini söyleyen her devrimciye yanıt veriyor.

"Biliyordum bunun böyle sürmeyeceğini. Bir şeylerin olmasını bekliyordum. Işte oldu. Bu adım sizden. **Şimdi sıra bizde."** Parti organlarına gönderilen bir mektuptan aldığımız bu satırlar, Sol Birliğin kuruluşunu selamlayan tüm devrimcilerin, solcuların ortak düşüncesini dile getiriyor.

Şimdi tabanda yapılması gerekenler nelerdir?

Herşeyden önce şunu bilelim: Sol Birliğin kurulduğu, hangi sol partilerin, hangi temelde biraraya geldikleri henüz bu konuya ilgi duyan herkes tarafından duyulmuş değildir. Aynı zamanda böylesi bir birliğin kurulduğundan haberi olanların, Sol Birliğin platformunu ve ilkelerini, onun Türk-Kürt halkımızın ulusal ve sosyal kurtuluş savaşımındaki yerini bütün yönleriyle kavraması gerekir. Sola sempatisi olan yurttaşlar bütün bunları öğrenmek istiyorlar. Bu potansiyele el uzatmak, olanakların elverdiğince, içinde bulunulan koşullar gözardı edilmeksizin sistemli bir ajitasyon ve propaganda çalışması yürütmek gerekiyor. Ortaklaşa başarılabildiği koşullarda, böylesi bir çalışma Sol Birlik'i oluşturan partilerin üye ve yandaşları arasında da daha sıcak ilişkilerin gelişmesine yardımcı olacaktır.

Solun birliğinden yana olan her yurtsever, her devrimci şimdi Sol Birliği oluşturan partilerin kendisini bulmasını beklemeden harekete geçebilir. Çevresinde Sol Birliğin propagandasını yapabilir. Sol Birliğin Demokratik Güçbirliği Platformu'nun bir bir maddesi olsun benimseyen, bu temelde birleşmek ve harakete geçmek isteyen herkesi biraraya getirebilir. Hangi politik görüşten olursa olsun faşist diktatörlüğe karşı olan herkesi çevresinde toparlamaya çalışabilir, yığınların somut çıkarlarının ve haklarının savunulması temelinde bir demokrasi ve savaşım ocağı oluşturabilir. Bu yönde atılacak adımlar, kim tarafından atılmış olursa olsun, Sol Birlik'le birlikte atılmış adımlar olacaktır. Bir bütün olarak solun birliğinin ve etkisinin güçlenmesine hizmet edecektir.

Hangi örgütten yana olursa olsunlar, solcular birbirlerini en iyi yığınların içinde, onların yakıcı istemleri temelinde, somut iş süreci içinde bulup tanıyacak ve kaynaşacaklardır. Bu uğurda savaşmak, yığınların çıkarlarını en ardıcıl biçimde savunmaktan başka hiçbir ünvan gerektirmiyor.

Bugün Sol Birliğin yalnızca kurulduğunun duyulması bile geniş bir kesimde coşkuyla karşılandı. Ama elbette, Sol Birliği duyan herkesin hemen ileriye atılacağını beklemek de yanlış olacaktır. Yüreği solun birliğinden yana çarpan, ama şimdilik bir kenarda durmayı yeğleyerek "hele bir çalışsınlar görelim" diyenler de olacaktır. Enerjimizi, dikkatimizi, Sol Birlik çevresinde birleşmek, savaşıma geçmek isteyenlere verirken, böylesi unsurlara karşı itici olmaktan da çe-

Arkası Sayfa 7'de

ZAMAN İŞ ZAMANIDIR

• D. E. Parti Örgütü/İzmir

Aralarında partimizin de bulunduğu 6 sol partinin emperyalizme ve faşizme karşı güçlerini birleştirdiklerinin duyulması, MK 3. Plenumunun yarattığı etkiyi daha da güçlendirdi. Sol Birlik Deklarasyonu ve Demokratik Güçbirliği Platformu tam metin olarak elimize geçtiğinde parti örgütümüz toplandı. Gündem tek maddeliydi; Sol Birlik değerlendirilecek ve görevler saptanacaktı. Tartışma şu sonuçları ortaya koydu.

5. Kongre kararlarının yaşama geçirilmesinde Merkez Komite'mizin örnek çalışması tüm parti örgütlerimize her zamankinden daha çok güç katıyor. Parti MK 3. Plenumundan sonra atılan bu yeni adım, örgüt sekreterlerinden en uçtaki sempatizana kadar herkes tarafından coşkuyla karşılandı.

Bu aşamada biz komünistlerin sorumluluklarıyla birlikte görevleri de artmıştır. En ivedi görev, Sol Birlik'in en geniş yığınlara, olanaklı her biçime başvurularak ulaştırılmasıdır. Bu konuda partinin güvenliği titizlikle gözetilerek yapılabilecek her şey yapılmalıdır.

Ayrıca, Sol Birliği oluşturan partilerin üye ve yandaşlarıyla olan ilişkilere özel bir önem verilmelidir. Daha sıcak ilişkilerin kurulması için çalışılmalıdır. Bununla beraber böylesi bir birliğin oluşmasının, yığınlara, öteki sol güçlere nasıl yansıdığı, burjuva ve reformist partilerde yarattığı tepki de gözlemlenmelidir.

Biliyoruz ki, Sol Birlik ancak tabanda yığınların sıralarında, onların somut istemleri uğruna sürdürdükleri savaşların içinde de sağlanırsa güçlü olacaktır. Şimdi yığınlara gitmenin, onları savaşıma çekmenin olanakları artmıştır. Bunlar değerlendirilmelidir. Fabrikalarda işçilerin birliğini sağlamak, partimizi ve Sol Birliği bu alanda da güçlendirmemize doğrudan bağlıdır.

Böylesi bir birliğin kurulduğu koşullarda, partimizin güçlenmesine çok daha büyük bir önem vermemiz gerekiyor. Partimizin güçlenmesi ile Sol Birliğin, genel olarak solun birliğinin güçlenmesi arasındaki somut bağı yoldaşlarımız bilinçle kavramalıdır.

Bunun için de önce bizim birliğe inanmamız gerekiyor. Türkiye Komünist Partisi'nin böylesi bir birliğin sağlanmasındaki rolü biliniyor. Rekabetçi bir tutuma girmek ya da öteki sol partilerin çabalarını küçümsemek gibi bir tutum bizden uzak olmalıdır.

Sol Birliğin coşkuyla karşılanması bir anlamda doğal ve beklenen bir şeydir. Ama şimdi biz bu birliği her parti üyesi ve sempatizanıyla ayrıntılı olarak tartışmalıyız. Bu birliği güçlendirme, genişletme konusunda hepimize düşen görevleri ayrıntılı açıklamalıyız. Onların sorularına ayrıntılı

Arkası Sayfa 6'da

GENÇLİK SOL BİRLİK'LE ŞİMDİ DAHA GÜÇLÜDÜR

• Onur Deniz/İstanbul

Bugüne kadar bir çok kez, 12 Eylül askersel devirmesinin nedeni, karakteri ve sonuçları üzerine değerlendirmeler yaptık. Önümüzdeki döneme, savaşımımıza ışık tutacak sonuçlar ve dersler çıkarmaya çalıştık. Değişik sol görüşlere yakınlığı olan bir çok arkadaşlarla yaptığımız bu değerlendirmelerde herkes şu nokta üzerinde birleşiyordu: 12 Eylül devirmesinin önlenememesinin ana nedeni, her şeyden önce sol güçlerinin birliğinin, bununla bağlı olarak demokrasi güçlerinin tek cephesinin kurulamamış olmasıdır.

Aynı okulda okuduğumuz ve geçmişte Dev-Yol, Dev-Sol, Kurtuluş gibi örgütlenmelerinin içinde ya da çevresinde yer almış arkadaşların çoğunluğu da bu görüşü paylaşıyor. Kendi okulumuzdaki somut durumdan kalkarak şunu söyleyebilirim: Birlik, diktatörlüğün saldırıları karşısında en etkili kalkan oluyor. Ama asıl vurgulanması gereken nokta şudur: 25 Mart yerel seçimleri öncesi yapılan "Saraçhane Miting"

Arkası Sayfa 6'da